

(สำเนา)

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๑๐๑

ส่วนที่ 3

ขายทอดตลาด

มาตรา 509 การขายทอดตลาดย่อมบริบูรณ์ เมื่อผู้ทอดตลาดแสดงความตกลงด้วยเกาะไม้หรือด้วยกรีชอื่นอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด ถ้ายังมีได้แสดงเช่นนั้นอยู่ครบใจ ท่านผู้สุ่ราคาจะถอนคำสุ่ราคาของตนเสียก็ยังไม่ถอนได้

มาตรา 510 ผู้ซื้อในการขายทอดตลาดจะต้องทำตามคำโฆษณาบอกขาย และตามความข้ออื่น ซึ่งผู้ทอดตลาดได้แถลงก่อนคดีการสุ่ราคาทรัพย์สินเฉพาะรายไป

มาตรา 511 ท่านห้ามมิให้ผู้ทอดตลาดเข้าสุ่ราคา หรือใช้ให้ผู้อื่นหนึ่งผู้ใดเข้าสุ่ราคาในการทอดตลาด ซึ่งคนเป็นผู้อำนวยความสะดวกเอง

มาตรา 512 ท่านห้ามมิให้ผู้ขายเข้าสุ่ราคาเอง หรือใช้ให้ผู้อื่นหนึ่งผู้ใดเข้าสุ่ราคา เว้นแต่จะได้แถลงไว้โดยเฉพาะในคำโฆษณาบอกการทอดตลาดนั้นว่า ผู้ขายฉ้อฉลที่เข้าสุ่ราคาด้วย

มาตรา 513 เมื่อใดผู้ทอดตลาดเห็นว่าราคาซึ่งมีผู้สุ่สูงสุดนั้นยังไม่เพียงพอ ผู้ทอดตลาดอาจถอนทรัพย์สินจากการทอดตลาดได้

มาตรา 514 ผู้สุ่ราคาย่อมพ้นความผูกพันในราคาซึ่งตนสุ่แต่ขณะเมื่อมีผู้อื่นสุ่ราคาสูงขึ้น ไปไม่ว่าการที่ผู้อื่นสุ่นั้นจะสมบูรณ์หรือมิสมบูรณ์ประการใด อีกประการหนึ่งเมื่อใดถอนทรัพย์สินรายนั้นจากการทอดตลาด ผู้สุ่ราคาก็พ้นความผูกพันแต่ขณะนั้นนั้นคู่กัน

มาตรา 515 ผู้สุ่ราคาสูงสุดต้องใช้ราคาเป็นเงินสด เมื่อการซื้อขายบริบูรณ์ หรือตามเวลาที่กำหนดไว้ในคำโฆษณาบอกขาย

มาตรา 516 ถ้าผู้สุ่ราคาสูงสุดละเลยเสียไม่ใช้ราคาใช้ร ท่านให้ผู้ทอดตลาดทรัพย์สินนั้นออกขายอีกซ้ำหนึ่ง ถ้าได้เงินเป็นจำนวนสุทธิไม่คุ้มราคาและค่าขายทอดตลาดขึ้นเดิม ผู้สุ่ราคาเดิมคนนั้นต้องรับผิดชอบในส่วนที่ขาด

มาตรา 517 ถ้าเงินรายได้ในการทอดตลาดส่วนหนึ่งส่วนใดค้างชำระอยู่เพราะเหตุผู้ทอดตลาดละเลยไม่บังคับตามบทในมาตรา 515 หรือมาตรา 516 ใช้ร ท่านว่าผู้ทอดตลาดจะต้องรับผิดชอบ